

Overweging Palmzondag

Thema: Trouw tot het einde

Lezingen: Lucas 19,28-40 en Jesaja 50, 4-7 en bewerking lijdensverhaal
Zondag 14 april 2019 R. Hornikx

Goede mensen,

Palmzondag roept verschillende emoties op:

enthousiasme, vreugde, jubel, verdriet, teleurstelling, afwijzing.

Twee emoties staan vandaag centraal: vreugde en afwijzing. Ze zijn ons bekend. Wie heeft er niet mee te maken gehad? Door de ene groep hartstochtelijk worden toegejuicht en door een andere groep verguisd.

We komen het overal in de samenleving tegen van sport tot politiek.

Zo oogst bijvoorbeeld het voorstel van de Amerikaanse president om een muur te bouwen aan de grens met Mexico om immigranten tegen te houden lof en stuit tegelijk op felle kritiek.

Zo oogst Jezus ook in zijn leven lof en stuit hij op kritiek. Jezus heeft het opgenomen voor Gods zorgenkinderen, voor mensen aan de zelfkant van de toenmalige samenleving. Mensen zonder hoop heeft hij uitzicht gegeven op leven. Hij was dienstbaar.

Vroeg mensen, onderweg naar Jeruzalem, wat hij voor hen kon doen. Zo vroeg hij aan de blinde Barthimeüs: *'Wat wil ge dat ik voor u doe?'* En de blinde geeft als antwoord: *'Dat ik zien kan'*. Zij die gezien hebben waar het Jezus om ging juichen.

Vandaag komt Jezus in Jeruzalem. Jeruzalem ligt op een berg. De berg is in de Bijbel symbool voor de ontmoeting met God.

Hier komt hij in de tempel, het huis van zijn Vader. Hij komt thuis. Dat vieren we vandaag. De thuiskomst van Jezus in de stad van vrede. Koninklijk komt hij aan.

Voor hij in Jeruzalem aankomt heeft Jezus twee leerlingen gevraagd om een ezel op te halen. Ze leggen hun mantel op het dier. Jezus gaat op de ezel zitten. Zittend op de ezel rijdt Jezus Jeruzalem binnen. Het tekent Jezus dat hij zo koning wil zijn. Een paard is een strijddier, waar oorlog mee wordt gevoerd. Wereldse koningen rijden op een paard en komen met harde hand regeren. Een ezel is een lastdier: dienstbaar en zachtmoedig. Jezus komt met vrede en geluk. Hij wil aan de mensen vrijheid geven en leven in overvloed.

Mensen legden hun jassen en palmtakken op de weg. Zo legden ze een looper voor Jezus neer. Ze liepen voor Jezus uit en achter hem aan terwijl

ze zwaaiden met palmtakken en riepen: *'Hosanna voor de Zoon van David! Gezegend Hij die komt in de naam van de Heer. Hosanna in de hemel!'*

Het "Hosanna" is een blijk van hoop dat het koningschap van de Enige nu opnieuw werkelijkheid gaat worden. Het is een Hosanna (= help toch, verlos nu) in de hemel dat nu ook op de aarde komt. Het is een heilwens, een uitroep, een bede om verlossing, heil en zegen voor zichzelf en voor anderen.

De mensen die langs de kant van de weg juichen, hebben gezien dat het mogelijk is: vrede en gerechtigheid. Dat is Gods wens en we herkennen het in Jezus. Hij heeft laten zien hoe het is om vredebrenger te zijn. We dromen mee van die vrede. Voor ons rijdt de Messias, de Redder van het volk, de koning.

Over enkele dagen staan we weer langs de kant van de weg. Onze gezangen hebben, op Goede Vrijdag, een wat verdrietige ondertoon. Het is de dag waarop Jezus door datzelfde volk verstoten wordt. Dezelfde die : 'Alle eer aan God' zongen, roepen nu: 'Hij moet aan het kruis'. Hoe kan dat toch, vragen we ons af?

In Jeruzalem is een machtsspel aan de gang tussen andere koningen. Tussen heersers die niet langer de vrede dienen, maar allen aandacht laten uitgaan naar het versterken van hun eigen machtspositie. Pilatus en Herodes, landvoogd en koning. Zij worden geconfronteerd met een andere macht, een andere koning, de zachtmoedige Jezus, die niet op een strijdpard zit, maar op een ezel. Macht en zachtmoedigheid staan tegenover elkaar. Jezus blijft bereid tot vrede. Hij schreeuwt niet. Hij beschuldigt niemand. Wijst wegen van vrede aan voor iedereen. En dan verandert er iets bij het volk dat langs de kant van de weg staat. Ze juichen niet langer. Ze roepen om zijn kruisiging. Durft niemand meer te kiezen voor vrede en rechtvaardigheid? Niemand!?

Leven en dood liggen dicht bij elkaar. Het zicht op vrede wordt ons keer op keer ontnomen. Het vraagt doorzettingsvermogen en durf om op te komen voor vrede en voor gerechtigheid voor iedereen. Vrede en gerechtigheid komen er niet vanzelf. Het kost iets. Het vraagt offers. Het is geven en delen steeds weer opnieuw en veel minder nemen. Jezus heeft het volste vertrouwen dat vrede mogelijk is. Langs de kant van de weg kunnen we er een glimp van opvangen. Hoe staan wij langs de kant van de weg: als spotters of als meelopers of als degenen die toegeven of als meedragers, zoals Simon van Cyrene die

een eindje meeliep op de weg naar de verrijzenis? Wie meeloopt op de weg naar de verrijzenis is op weg naar het licht!

Wie op de weg meeloopt, ziet Gods visioen van een nieuwe hemel, een nieuwe aarde werkelijkheid worden. Eer aan God, omdat Hij ons in Jezus laat zien dat vrede en gerechtigheid mogelijk zijn.

Dan wint vreugde van verdriet, leven van de dood.

Vanaf deze Palmzondag mogen we, door de lijdensweek heen, uitzien naar Pasen, naar nieuw leven, vrede en gerechtigheid voor iedereen.

Moge het zo zijn. Amen.